

**DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT**
Statsråden

Østfold fylkeskommune
Regionalavdelingen
Postboks 220
1702 SARPSBORG

Arkiv	: ✓
Avd. koplbok:	:
Koplbok	:
Sirk.	:
Intern kopi	:
Saksb. kopi	:
Eksp. av	: CR
Svar på dok.nr.:	/

Deres ref
Aal-01/924

Vår ref
2001/2571-9 P/KMS
Ark: 72
Østfold

Dato

23 NOV 2001

Skrevet

Godkjenning av Fysisk aktivitet i Østfold – Fylkesdelplan for Østfold 2001-2004

Miljøverndepartementet har i oversendelse datert 28. august d.å. mottatt fylkesdelplan for Østfold 2001-2004 – Fysisk aktivitet i Østfold for sentral godkjenning. Miljøverndepartementet har behandlet planen i samarbeid med Kulturdepartementet og Sosial- og helsedepartementet.

Vedtak:

Med de forbehold som er nevnt nedenfor, godkjenner Miljøverndepartementet i medhold av § 19-4 i plan- og bygningsloven og kongelig resolusjon av 16. mars 1990, fylkesdelplan for Østfold 2001-2004 – Fysisk aktivitet i Østfold.

Merknader fra departementene

Fylkesdelplanen som gjelder Fysisk aktivitet i Østfold, er godt gjennomarbeidet, og den er gitt en form som gjør den til et oversiktlig og leservennlig dokument. Planen fanger opp de sentrale målsettinger i gjeldende friluftslivs- og idrettspolitikk, og den vektlegger den betydning fysisk aktivitet har i et sosialt, helse- og trivselsmessig perspektiv for alle aldersgrupper. Dette synes å være fulgt opp i Handlingsprogrammet. Samlet kan dette gi et godt grunnlag for kommunal planlegging for idrett og fysisk aktivitet. Det er også positivt at fylkesdelplanen er blitt til gjennom en bred medvirkningsprosess.

Som føringer for kommunenes arbeid med kommunedelplaner for idrett og friluftsliv, ser departementene gjerne at følgende områder vektlegges ytterligere i Handlingsprogrammet:

- Betydningen av tilrettelegging for friluftsliv i byer og tettsteder. Tilgang og tilgjengelighet

til rekreasjons- og aktivitetsområder er nødvendig for at fysisk aktivitet skal bli et naturlig valg for det store flertall i befolkningen, også med tanke på de grupper som er særlig utsatt for svekket helse. Nærmiljøanlegg, sikring og disponering av arealer blir viktig i en slik sammenheng.

Å sikre og utvikle gode muligheter for friluftsliv i nærmiljøet, innebærer å legge vekt på de arealene som er lettest tilgjengelig for alle grupper i befolkningen. En bør i størst mulig grad planlegge og lage gode løsninger som kan brukes av alle, isteden for å lage spesielle løsninger for ulike brukergrupper. Dette gjelder blant annet grøntstrukturen, deler av kulturlandskapet, bymarkene og deler av strandsonen.

- I tråd med Kulturdepartementets veileder "*Kommunal planlegging for idrett og fysisk aktivitet*", gjøres det oppmerksom på at kommunene bør utarbeide handlingsplaner for aktivitetsdelen. Slike planer må ta utgangspunkt i nåsituasjonen og ta sikte på en mer gjennomført bruk av fysiske aktivitet både som egenverdi og som helsefremmende faktor.

I St. meld. nr. 39 (2000-2001) *Friluftsliv – ein veg til høgare livskvalitet* pekes det på at det er viktig at kommunen og friluftslivsorganisasjonene inngår et samarbeide om den kommunale planen for idrett og fysisk aktivitet.

- Det er positivt at både kommuner og fylkeskommuner synes å vurdere fysisk aktivitet som en ressurs i det forebyggende helsearbeidet og som et virkemiddel i samfunnsbyggingen. Kommunesektoren blir særdeles viktig i en slik sammenheng, blant annet fordi det aller meste av aktiviteten innen idrett og friluftsliv skjer lokalt der folk bor og virker, og det faktum at kommunesektoren er en viktig produsent av velferdstjenester med muligheter til samarbeid med det lokale organisasjonsliv. I lys av dette er samordnet og helhetlig kommunal planlegging viktig og kanskje avgjørende for å sikte mot målet "Idrett og fysisk aktivitet for alle".

Som det pekes på i planen, understreker departementene at det er viktig å prioritere og gi gode forhold for å gå og sykle til arbeid, skole og barnehage gjennom sammenhengende grøntstruktur. I en tett by er det særlig viktig å sikre gode ute- og friarealer. Det skal legges vekt på at det finnes naturområder nær skoler og barnehager. Grøntstrukturene bør så langt som mulig være sammenhengende og spesielle naturverdier som vann, elveløp og kystsoner må vies særlig oppmerksomhet – noe planen legger vekt på. Ved enhver tilrettelegging av natur, må det tas tilstrekkelig hensyn til biologisk mangfold. En lett, enkel tilrettelegging kan vise seg å være den beste både for brukerne, naturen og når det gjelder kostnader.

Det er et nasjonalt mål for friluftslivet at alle skal ha mulighet til å drive friluftsliv som helsefremmende, trivselsskapende og miljøvennlig aktivitet i nærmiljøet og i naturen ellers. Dette betyr nye utfordringer for friluftspolitikken i et flerkulturelt, individrettet og kommersialisert Norge. Hovedkravene er at friluftslivet må være miljøvennlig og helsefremmende.

Ifølge den nye meldingen skal friluftslivet blant barn og unge styrkes. Den vekt som det er lagt på barn og unge i fylkesdelplanen, er i godt samsvar med dette. Videre ønsker Regjeringen å opprettholde og styrke allemannsretten som et fundament for friluftslivet i Norge. Arbeidet med sikring, tilrettelegging og skjøtsel av friluftsområder skal videreføres.

Det er positivt at tema golf er behandlet i fylkesdelplanen. I den ovennevnte stortingsmeldingen om friluftsliv står det at Regjeringen vil at en på regionalt og lokalt nivå gjør helhetlige vurderinger av hvor mange golfbaner som kan etableres og i hvilken grad de skal være tilgjengelige for allmenn ferdsel. Det vises til rundskriv T-2/2001 fra Landbruksdepartementet og Miljøverndepartementet om arealplanlegging og golfbaner. I rundskrivet ser man på nasjonale mål for arealpolitikken i forhold til lokalisering av golfbaner, og det gis anbefalinger om hvordan golfbaner bør håndteres i plansammenheng.

Avslutning

Miljøverndepartementet vil understreke § 19-6 i plan- og bygningsloven, der det står at fylkesplanen, herunder fylkesdelplaner, skal legges til grunn for fylkeskommunal virksomhet, og være retningsgivende for kommunal og statlig virksomhet i fylket. Plan- og bygningsloven forutsetter at statlige organ som vil fravike forutsetningene i godkjent fylkesplan skal ta dette opp med fylkeskommunale planmyndigheter. Dersom fylkeskommunen og vedkommende sektormyndighet ikke blir enige, skal saken tas opp med de sentrale planmyndigheter.

Med hilsen

Børge Brende

Kopi:
Kulturdepartementet
Sosial- og helsedepartementet
Direktoratet for Naturforvaltning